

Mount Everest.

Den 3. Ekspedition, udsendt i Aar, til Bestigning af Bjærgtet, der er 8882 m højt, naaede ikke sit Maal. 20. Juni modtog Komitéen i London Telegram fra Lederen, der kort meddelte, at to af Deltagerne, Mallory og Irvine, havde sat Livet til under det sidste Forsøg paa at naa Toppen, og at Resten af Expeditionen var vendt tilbage til Udgangsløjren.

Som bekendt har „Erobringen af Mt. Everest“ staaet paa i flere Aar under Geografisk Selskab i London og Alpeklubbens Auspicier. 1921 foretoges Rekognosceringer, og 1922 drog 2. Ekspedition ud; den etablerede sine Lejre efterhaanden op til 7620 m's Højde. Finch og Bruce kom, forsynede med Iltapparater, den 28. Maj 1922 op til 8300 m, og trods Uvejr og stærk Kulde forsøgte Mallory med 2 Ledsagere og en Del Bærere — uden Iltapparater — at naa op den 5. Juni. En Lavine drev dem tilbage, 7 Bærere styrtede i Afgrunden, og hele Expeditionen maatte hurtigst ned.

I Aar skulde Hovedslaget staa. Foretagendet støttedes af alle Myndigheder, bl. a. Dalai Lama; Udrustningen gjordes saa komplet som muligt, nye Iltapparater og særlige Apparater til fysiologiske Undersøgelser i store Højder anskaffedes. Som i 1922 var General Bruce Leder; af de 12 Deltagere havde 6 været med i 1922; Bærerne var særlig udsøgte Folk.

Expeditionen forlod Darjeeling i Marts og drog til

Hovedlejren i Rongbuk Dalen; Bestigningen skulde denne Gang ske fra Vest. General Bruce naaede ikke Lejren, et heftigt Anfald af Malaria tvang ham tilbage; Oberst Norton overtog Kommandoen.

2 Bestigningsforsøg, foretagne i Maj, mislykkedes paa Grund af Snestorm og Kulde. 3. Juni etableredes Lejr VI i 26,700 Fods Højde. Herfra naaede Norton og Somervell — uden Iltapparater — 4. Juni frem til 28130 Fods Højde, og 8. Juni startede Mallory og Irvine — med Iltapparater — med Toppen som Maal. Odell observerede dem fra Lejren, klatrende opad i en Højde af 28830 Fod, men siden er de to Bestigere trods al Efterforskning ikke set. Resten af Expeditionen var paa Grund af Vejret og Udmattelse ude af Stand til at foretage flere Forsøg og maatte tilbage til Udgangsløjren.

Saaledes endte 3. Ekspedition. Om Toppen har været naaet, vides ikke, men det er ikke det afgørende; det er de i geografisk Henseende store Resultater, der er indhøstede, og de naaede Højder er i alle Tilfælde Verdensrekorder for Bjærgbestigning. Expeditionen har været ledet og gennemført med stor Dygtighed, og de 2 dristige Bjærgbestigere har udført en Daad, der sætter dem i Højde med de største Opdagere. Ære være deres Minde!

Tropisk Fransk-Afrika.

(Vest-Afrika og Afrika omkring Ækvator).

Af

Professor **M. Neveu-Lemaire**,
Medlem af det geografiske Selskab i Paris.
Det kgl. danske geografiske Selskabs Guldmedaille.

(7. Fortsættelse).

Fransk Ækvatorial-Afrika.

Fransk Ækvatorial-Afrika er mod Nord begrænset af Libyen, mod Vest af Niger-Territoriet — det støder her op til Fransk Vest-Afrika — af Tsad Søen, Kame-

run, hvoraf Størstedelen er tildelt Frankrig, og hvorved det adskilles fra den engelske Koloni Nigeria, og endvidere af spansk Guinea og Atlanterhavet; mod Syd begrænses Landet af den portugisiske Del af Cabinda